

15 stotis: Dangiškoji Jeruzalė

Skaitinys iš Apr 21, 1–4; 22, 17–21.

Apmąstymas:

Šventasis miestas nužengia iš dangaus. Tai Dievo dovana, Sandoros istorija, meilės istorija, sutuoktvių istorija, kurios Dievo valia vyksta kaip danguje, taip ir žemėje. Šie namai – Bažnyčia, – kurią tu nori išpuošti, yra tavo sužadėtinė.

Jūra pradingo, išnyko praraja, baimė ir mirtis.

Štai neįtikėtinas ir mūsų laukiantis paveldas.

Taip, visa bus sutaikinta. Meilės logika bus tokia, kad leopardas ir avinėlis miegos kartu. Jau nebebus blogio. Ar gali būti kas nuostabiau, ko Dievas norėtų tavo laimei? Naujoji kūrinija savyje sutalpina visa, kas yra gera tavyje ir kūrinijos šlovėje. Visa gaivinama malonės vandens, Šventosios Dvasios dovanos. Čia viskas yra gyvenimas.

Kalbėjo jiems apie amžinąjį gyvenimą:

Pasaulio pabaiga nėra visko pabaiga. Po pasaulio pabaigos bus naujas dangus ir nauja žemė. Mes tikime savo kūnų prisikėlimu, bet ir visa visata bus atnaujinta bei išstobulinta. Ji spindės grožiu, trykš gyvenimu ir ši visata mus sups visą amžinybę. Jei ne, tai kam prisikelti su atnaujintais dvasiniais kūnais (t. y. pilnais Šventosios Dvasios)?

Visi mylimieji prarasti daugybę metų – visi susitiks gyvi, spindinčioje Dievo šviesoje. Tai Kristaus ir Bažnyčios mokymas.

Sadukiejai klausė Jėzaus: „Numirėliams keliantis, kai ir jie prisikels, kurio iš jų žmona ji bus? Juk ji yra buvusi septynių žmona.“ Jėzus jiems atsakė: „Argi ne todėl klystate, kad neišmanote nei raštų, nei Dievo galybės?! Kai prisikels iš numirusių, tai nei ves, nei tekės, bet bus kaip angelai danguje“ (Mk 12, 23-25)

Po prisikėlimo viskas bus perkeista, nes mūsų akys atsivers Dievo meilei, ko niekuomet negalėjome padaryti būdami čia. Mūsų žmogiškąją kalbą nėra žodžių nusakyti Dievo gerumą. Vien tik žmogiškoji meilė arba vestuvių puotos džiaugsmas leidžia jį nuspėti.

Iš knygos „O mano džiaugsmė! Kristus prisikėlė!“, Brolis Morkus. Tiberiados bendruomenė 2002 m.

Mąstymą siūlome pabaigti Šv. Augustino malda:

Alsuok mane, Šventoji Dvasia, kad aš mąstyčiau, kas šventa.

Uždek mane, Šventoji Dvasia, kad aš daryčiau, kas šventa.

Patrauk mane, Šventoji Dvasia, kad aš mylėčiau, kas šventa.

Paremk mane, Šventoji Dvasia, kad aš vis skleisčiau, kas šventa.

Globok mane, Šventoji Dvasia, kad neprarasčiau, kas šventa.

Amen